

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Троян, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРОЯН, II-РИ СЪСТАВ - ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Светла Ив. И.а

при участието на секретаря Емилия П. Петрова
като разгледа докладваното от Светла Ив. И.а Гражданско дело №
20214340101002 по описа за 2021 година

В Троянски Районен съд е образувано гр.дело №1002 по описа на съда за 2021г., по което И. Д. Й. ЕГН *****, адрес: гр. Троян, ул. Х.Б. № 133, бл. „К.“ вх. В, ет. 1, ап. 1, чрез адв. К. Д. - ЛАК, съдебен адрес: гр. Троян, ул. „Д.Ч.“ № 3 е предявил срещу С. С. С. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Троян, ул. „Ш.“ № 4, ет.4; адрес за призоваване: гр. Троян, ул. В.Л. № 281, вх. Б, ет. 1, ап. 1 иск с посочено правно основание чл.266 ал.1 ЗЗД, вр.чл.87 ЗЗД, с цена на иска 3200 лева.

Твърди се, че на 26.04.2017 г. между страните е сключен договор за изработка, по силата на който ответникът възложил, а изпълнителят приел да извърши строително-ремонтни дейности в апартамент, тогава собственост на ответника, находящ се в гр. Троян, ул. „Ш.“ № 4, ет. 4, ап. 5, състоящ се от хол, детска стая, спалня и трапезария с кухненски бокс, баня и тераса. Излага се, че първоначално изпълнителят възложил монтаж на топлоизолация от минерална вата и гипсокартонени плоскости на таваните и външните стени на апартамента, включително да обърне дограмата на тези стени, както и да се положи армирана шпакловка на вътрешните стени, като се уточнява, че в хода на изработването на уговореното ответникът възложил, а изпълнителят приел още работа, която включвала: В детската стая монтаж на плоскости от гипскартон и топлоизолация от минерална вата върху тавани с площ 15,26 кв. м. при договорена цена за труд на квадратен метър от 14 / четиринадесет / лева на стойност 213, 60лв.; Шпакловка на 18.5 кв.м. при договорена цена за работа от 8 (осем) лева за квадратен метър или общо 148 лева; Монтаж на гипсокартонени плоскости и изолация от минерална вата върху стените с площ от 16, 38 кв. м. при договорена цена за труд от 14 / четиринадесет /

лева или общо 229, 38лв.; Обръщане на дограма от 5.78 линейни метра при договорена цена за труд от 8 лева/м. или общо 46.24 лева; Измазване на стенни ъгли с хоросанов разтвор за 5. 71 л. м. при договорена цена за труд от 8лв/кв.м или общо 45.68 лева; Измазване на стени с хоросанов разтвор за 5 кв. м. при договорена цена за труд от 8лв/м или общо 40 лв.; Затваряне на стенни отвори - 2 бр. при договорена цена за труд от 5лв или общо 10 лв.; Къртене на стенна колона от железобетон при договорена цена за труд от 50 лева; Монтаж на електрическа мрежа 8 (осем) точки при цена за труд 5 лв./точка или общо 40 лева, т.е. общата договорена цена за труд за детската стая възлизала на 822.90 / осемстотин двадесет и два лева и деветдесет стотинки /.

В спалнята (детска

2) - монтаж на плоскости от гипскартон и топлоизолация от минерална вата върху тавани с площ 13.80 кв.м. при договорена цена за труд от 14 лв./м или общо 193.20 лв.;Армирана шпакловка върху стени с площ 26.80 кв. м. при договорена цена за труд от 8лв/кв.м. или общо 214.40 лв.; монтаж на плоскости от гипскартон и топлоизолация от минерална вата върху тавани с площ 6 кв.м. при договорена цена за труд от 14 лв./м или общо 84 лв.; Обръщане на дограма от 7.58 линейни метра при договорена цена за труд от 8 лева/м. или общо 60.64 лева; Монтаж на електрическа мрежа 6 (шест) точки при цена за труд 5 лв./точка или общо 30 лева; Затваряне на стенни отвори - 2 бр. при договорена цена за труд от 5лв или общо 10 лв.; Измазване на ъгли 5 л.м. при договорена цена за труд 2 лв/м. или общо 10 лв – общо договорена цена за труд - 602. 24 (шестстотин и два и двадесет и четири) лева.

За хола: Монтаж на плоскости от гипсокартон и топлоизолация от минерална вата върху тавани с площ 23.70. кв.м. при договорена цена за труд от 14 лв./м или общо 331.80 лв.; Армирана шпакловка върху стени с площ 36.80 кв. м. при договорена цена за труд от 8лв/кв.м. или общо 294.40 лв.; Монтаж на гипсокартонени плоскости и изолация от минерална вата върху стените с площ от 7.12 кв. м. при договорена цена за труд от 14 / четиринадесет / лева или общо 99.68 лв.; Обръщане на дограма от 7.60 линейни метра при договорена цена за труд от 8 лева/м. или общо 60.80 лева; Зидария 5 кв. м. при договорена цена за труд от 10 лв/ кв.м. или общо 50 лв. Измазване с хоросанов разтвор за 5 кв. м. при договорена цена за труд от 8лв/м или общо 40 лв.; Монтаж на електрическа мрежа 15 (петнадесет) точки при цена за труд 5 лв./точка или общо 75 лева; Прокарване на проводник ниско напрежение (за озвучителна система) 10 лв.; Затваряне на стенни отвори - 2 бр. при договорена цена за труд от 5лв или общо 10 лв .– обща договорена цена за труд за ремонт на хола - 971. 68 (деветстотин седемдесет и един и шестдесет и осем) лева.

За трапезария с кухненски бокс: Монтаж на плоскости от гипскартон и топлоизолация от минерална вата върху тавани с площ 19.60 кв.м. при договорена цена за труд от 14 лв./м или общо 274.40 лв.; Обръщане на дограма от 15.75 линейни метра при договорена цена за труд от 8 лева/м. или общо 126 лева; Монтаж на гипсокартонени плоскости и изолация от минерална вата върху стените с

площ от 23.57 кв. м. при договорена цена за труд от 14 / четиринадесет / лева или общо 330 лв.; Армирана шпакловка върху стени с площ 9.62 кв. м. при договорена цена за труд от 8лв/кв.м. или общо 77 лв.; Замазка на пода на кухненския бокс и изнасяне на строителни отпадъци -80 лв.; Подготовка за отваряне и фланциране на стенен отвор в железобетон за аспиратор - 30 лв.; Монтаж на електрическа мрежа 15 (петнадесет) точки при цена за труд 5 лв./точка или общо 75 лева; Монтаж на ВиК мрежа - 3 точки при договорена цена за труд от 20 лв/точка - 60 лв.; Къртене - 50 лв.; Измазване с хоросанов разтвор за 6. 5 кв. м. при договорена цена за труд от 8лв/м или общо 52 лв.;Обръщане на трегер и ъгли 7.5 л.м. при договорена цена за труд 8лв/л.м. - 60 лв.; Полагане на електрически захранващ кабел -15 лв.- обща договорена цена за труд за ремонт за трапезария с кухненски бокс -1229. 40 /хиляда двеста двадесет и девет и четиридесет лева.

Излага се, че отделно от гореизброеното, възложителят възложил и друга допълнителна работа, която изпълнителят приел да извърши, като за труда си е уговорено да получи възнаграждение, както следва: Къртене на хоросанова мазилка с фаянсова облицовка - 150 лева; Зидария с газобетонни блокове на тераса - 60 лв.; монтаж на плоскости от гипскартон и топлоизолация от минерална вата върху тавана в коридора на 7.60 кв. м. -106.40 лева; Облицовка на пода на кухненския бокс с фаянсови плочки - 150 лева; Грундиране на 88.78 кв.м. - 88.78 лева; Демонтаж на 8 /осем/интериорни врати -160 лева; Демонтаж на 52 кв.м. ламперия -156 лева; Къртене на хоросанови мазилки, бетонови елементи, събиране и изнасяне с ръчен труд на строителни отпадъци и други общи работи - 200 лева, т.е. общата договорена сума за положен труд по така определените дейности е в размер на 1071.18 / хиляда и седемдесет и един лева и осемнадесет стотинки /.

Излага, че общата сума за целия положен труд от изпълнителя, която възложителят се съгласил да заплати възлиза на 4697.40 лв., от която сума ответникът е заплатил авансово 1500 /хиляда и петстотин/ лева. Твърди се, че на 17.06.2017 г., възложителят поел ангажимент да заплати остатъка от възнаграждението на 19.06.2017 г., като предложил на ищеца да изпълни още работа в банята, терасите и коридора, която ищецът отказал да поеме, докато не бъде напълно изплатено възнаграждението за свършената до момента работа в хола, кухнята, бокса, детската стая, спалнята и допълнителните дейности .

Излага се, че с нотариална покана от 02.11.2021 г., ищецът направил последен опит да уреди отношенията си с ответника доброволно и извънсъдебно, като е предложил достатъчен срок за изплащане на задълженията, включително и като е дал възможност за споразумение между страните на базата на взаимни отстъпки. Поканата е връчена на ответника на 03.11.2021 г., но същият не е осъществил никакви действия, от които да се съди, че е готов да погаси задължението, което не е сторил . Твърди се, че към настоящия момент претендираното възнаграждение за труд не е платено от ответника, нито погасено чрез друг приложим способ, включително и чрез настъпване на погасителна

давност. Моли исковите претенции като основателни и доказани да бъдат уважени. Претендира за разноси.

В срока по реда на чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор, в който се оспорват в последователност изложените в исковата молба обстоятелства, както следва: Оспорва се, че на 26.04.2017г. страните са сключили договор за изработка, че са договорили количества и единична цена на труда за всеки вид работа. Оспорва се извършването на част от претендираните СМР като цяло, заявените количества и тяхното качествено изпълнение; измазване на стенни ъгли с хоросанов разтвор; измазване на 5 кв.м. стени с хоросанов разтвор; затваряне на стенни отвори; къртене на железобетонна колона; монтаж на електрическа мрежа; армираната шпакловка е некачествена, напукана; за изнасяне на строителни отпадъци; монтаж на В и К мрежа; извършвано къртене, полагане на електрически захранващ кабел; монтажът на гипсокартонови плоскости на тавана в коридора е недовършен, не са измазвани фуги между плоскостите, не е полагана топлоизолационна вата; полагането на плочки на пода на бокса е некачествено; демонтаж на врати и ламперия.

Оспорва се твърдението изложено в ИМ за възлагане на допълнителна работа на 17.06.2017г. и за поемане на ангажимент за плащане на 19.06.2017г. Твърди се, че на 17.04.2017г. ищецът предложил на ответника да извърши ремонта на апартамента и терасите за сумата от 3300 лева, а на банята и мокри помещения - за 2700 лева, който следвало да приключи на 01.09.2017г. Сочи, че страните се уговорили, че в тази цена не влиза цената на материалите, които трябвало да бъдат закупени от ответника. Сочи, че на 16.05.2017г., на ищеца авансово е платена сумата 500 лева, а на 24.05.2017г. – сумата 1000 лева.

Излага, че между страните не е налице писмен договор, но са налице доказателства за отделни уговорки от неговото съществено съдържание, тъй като на 17.04.2017г. ищецът саморъчно е съставил списък на материалите, необходими за ремонта, който е дал на ответника за изпълнение. Според същия са били необходими: -за банята - 50 кв.м. плочки за стените, 9 кв.м. плочки за пода и лепило; за кухнята - 6 кв.м. плочки за пода и лепило; за терасите - 30 кв.м. плочки и лепило; гипсокартон 12,2 мм 120 кв.м., 120 кв.м. вата, видии, лента, шпакловка за 100 кв.м., 42м. алуминиеви ъгли и профили.

Твърди се, че по-голяма част от работата въобще не е извършена, а извършената е некачествена. Излага, че на 31.05.2017г. е сключен договор за изработване на кухненско обзавеждане по индивидуален проект в който е предвиден срок за изработка и монтаж - 30.06.2017г. Сочи се, че на 19.04.2018г. изпълнителят на кухненското обзавеждане „Троя -Б." гр.Троян, представлявано от Т. Й. Б., издал на ответника разписка за окончателното плащане, като вписва в нея следната забележка: „Днес 19.04.2017г., получих сумата доплащане от 600 лв. от С. С. от поръчка, направена от м.май 2017г. Забавих се във времето поради следните причини: Майсторите И. и П. не ми предоставиха помещението готово за взимане на точен размер. След ремонта от тях, имаше

несъответствие от пода, трегера и стените. Вътрешният тъгъл се преработи три пъти от работник от фирма, шкаф-хладилник не може да прилепне до стената поради денивелация на пода и др.пречки от тяхна страна."

Моли исковите претенции като неоснователни да бъдат отхвърлени. В съдебно заседание ищецът, редовно призован се явява лично и с упълномощен защитник- адв. К. Д. от ЛАК, който поддържа становището си за основателност на исковата претенция, по съществото на спора и в представена по делото писмена защита.

В съдебно заседание, ответникът редовно призован се явява лично и с адв.К. Добрева от ЛАК. Поддържа становището си изложено в отговора на исковата молба по съществото на спора и в представена по делото писмена защита.

За изясняване на спорни по делото обстоятелства е проведено производство по обезпечение на доказателствата по реда на чл. 207 и сл. ГПК, в което е изготвено заключение на вещо лице, а в хода на настоящото исково производство е допусната и назначена нова СТЕ.

По делото са събрани гласни доказателства, посредством разпит на свидетелите Д. Х. Д., П.М.М., Т. Й. Б. и И. С. С. .

Представена е нотариална покана за доброволно уреждане на спора.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните по реда на чл.12 от ГПК и чл.235 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От събраните в настоящето производство доказателства се установява безспорно, че писмен договор за извършени строително-ремонтни дейности между ищеца и ответника не е бил сключван. Договорът за СМР, е вид договор за изработка - чл.258 ЗЗД, който е неформален, консенсуален, двустранен и възмезден. Ето защо принципът за еквивалентност на престациите ще е напълно относим в случая. Договорът за изработка е неформален, като писмената форма не е условие за неговата действителност. Както е посочено в определение№208/18.XII.2008год. по т.д. №495/2008год. на I отд. ТК на ВКС "при отсъствие на писмен договор, приложимите материалноправни норми в случая са тези по чл.258-269 ЗЗД, относими към договора за изработка. Консенсуалният договор изисква само съгласие, за да породи действие, докато при формалните договори съгласието трябва да бъде съобразено с формата за действителност. Последната обаче се определя с нормативен акт, като в ЗЗД отсъства изискване за форма по отношение на договора за изработка, т.е., след като страните не са се договорили,че писмената форма на договора е условие за неговата действителност,то ще се прилагат разпоредбите на чл.258 и сл. ЗЗД. След като формата не е елемент от фактическия състав на договора за изработка,то съществуването на този договор подлежи на доказване.

Съгласно съдебната практика /решение№471/25.VII.2007год. по в.г.д. №369/2005год. на ПАС, което е потвърдено с решение№189/30.VI.2008год. по т.д.№793/2007год. на ВКС, с което е оставено в сила

решение №145/15.II.2005 год. по г.д. №147/2003 год. на СОС, както и решение №179/6.IV.2011 год. по т.д. №1098/2010 год. на ПАС, което не е допуснато до касационно обжалване с определение №325/24.IV.2012 год. по т.д. №747/2011 год. на ВКС/. 2003 г. ТК, 1 г.о./, ус тен договор за строителство може да се сключва и при действието на специалните норми на ЗУТ в областта на строителството.

С оглед на изложено, съдът следва да прецени от събраните по делото доказателства, дали между страните е бил сключен устен договор за изработка, по който ищеца има качеството на изпълнител, а ответника има качеството на възложител.

Фактическият състав на чл.266 ал.1 ЗЗД включва кумулативно дадени елементи: -сключен договор за изработка при общо уговорено възнаграждение; изпълнение на работата съгласно поръчката;

приемане на работата от поръчващия.

За да докаже наличието на сключен устен договор за строителство, ищеца се позовава на писмени и гласни доказателства.

От приложеното по настоящото дело и ч. гр.д.189/2018 г. по описа на ТРС се установява, че същото е образувано по реда на чл.207 от ГПК по молба на настоящият ищец И. Й., за обезпечаване на доказателства, касаещи извършени строително монтажни работи в имот, находящ се в гр.Троян, ул.“Ш.“ №4, ет.3, собственост на настоящият ответник С. С.. От приобщените по ч.гр.д. №189/2018 г. на ТРС доказателства се установява, че назначеното вещо лице Е. Г. е изготвило заключение, след посещение на имота и в присъствие на двете страни е извършило необходимите измервания и остойностило извършените СМР. Заключение е връчено на страните.

В хода на настоящото производство вещото лице – Е. Г. е изслушана в с.з, но изготвеното от нея заключение е оспорено от ответната страна и по искане на ответникът, в исковото производство е назначена СТЕ, с вещо лице – П. В..

По делото са ангажирани гласни доказателства, посредством показанията на свид. Д. Х. Д., П.М.М., Т. Й. Б. и И. С. С..

Свидетелят Д. Х. Д. твърди, че е започнал работа след напускането на обекта от ищеца. Той **не потвърждава твърдяното от ответникът обстоятелство да е бил нает**, за да довършва или поправя работата на И. Й., тъй като тя била изцяло завършена. Заявява, че единствено е работил по тръбите в кухненския бокс, които били положени, но излазът им не позволявал правилното монтиране на съдомиялна машина. Твърди, че преди да започне работа в банята, коридора и терасите, всичко останало било готово за боядисване. Твърди, че не е видял напукани стени, а напротив, лично е виждал ответникът собственоръчно да боядисва ремонтираните от ищеца стени, което според него не би било възможно, ако“...той е имал някакви забележки по това как е извършено от предните изпълнители, няма да си позволи да боядисва...“. По отношение на трудностите по монтажа на кухненското обзавеждане, свидетелят Д. твърди, че не се дължат на работата

на ищеца, а на фирмата изпълнител на обзавеждането: „...Майсторът едвам беше намерен, за да дойде и да прави каквото и да е, за което разбрах, че му беше платено до някъде.....“, като е категоричен, че „...забавянето не е свързано с майсторските работи на И...“. Св.Д. потвърждава, че преди да започне работа, „...цялата банята беше счупена в краката ми, изкъртена...“.

От показанията на свидетелят П.М.М. се установява, че е колега на ищеца и двамата са извършвали процесните ремонтни дейности. Твърди, че е бил очевиден при договаряне обема на възложената работа, цена за труд и отказа на ответника да плати цялото уговореното възнаграждение. Свидетелят заявява, че около средата на юни 2017 година **работата била приета отответникът**, чрез неговата приятелка, която му показвала ремонтирания апартамент по телефона. Твърди, че ответникът искал да възложи на изпълнителят- ищец допълнително работа, но последният не се съгласил, тъй като „...работата се увеличаваше, а не ни се плащаше...“.

От показанията на свидетелят Т. Б. се установява, че е управител на фирмата изпълнител на кухненското обзавеждане. Твърди, че поставеният гипскартон на гърба на кухненското обзавеждане не бил под 90 градуса, което затруднило поставянето на мебелите. Признава, че фирмата му е преправяла три пъти обзавеждането, изцяло за нейна сметка, както и че е взел размерите за изработването на обзавеждането преди завършването на работата на И. Й., като се бил доверил изцяло на неговите предвиждания за крайното ниво на пода и стената. Свидетелят твърди, че последно е видял „И. и П. да работят в апартамента лятото на 2017г.“... Твърди, че при посещението в апартамента е провеждал разговори с ищеца „...това да се направи, така го искам по размер и кога ще бъде готово...“. Сочил, че окончателното плащане на мебелите получил от ответникът на 19.04.2018г.

Свидетелят И. С. С. е брат на ответника. Същият не споделя конкретна информация в пряка връзка с процесните отношения между страните. Твърди, че брат му е търсил ищеца не за да му плати, а да си довърши работата, без да уточнява, в какво се състои довършването.

Съдът счита, че следва да кредитира с доверие показанията на свидетелите Д., М. Б. и С., като показанията на свид. П. М. и И. С. бяха преценени съобразно разпоредбата на чл.172 ГПК, с оглед на евентуална заинтересованост, но съдът намира, че показанията на М. не стоят изолирано, а напротив – подкрепят се от събрания по делото доказателствен материал, а показанията на свид. С., като обективни и непосредствени не водят до установяване на спорни по делото обстоятелства.

Настоящия съдебен състав намира, че забраната за установяване на договори със свидетелски показания по чл.164, ал.1, т.3 ГПК, е относима към неформалните договори, за действителността на които не е необходим писмен акт. В случая, претендираната сума в размер 3200 лв., като разход по устен договор за строителство налага да се приеме, че договорът за възлагането подлежи на установяване с гласни доказателства с оглед на определения

максимален размер, до който те са допустими. Въз основа на свидетелските показания настоящия съдебен състав прави извод, че между страните е възникнало валидно правоотношение по устен договор за извършване на строителство. В тази насока е и задължителната практика по реда на чл.290 от ГПК на ВКС приета с Решение №27/10.09.2012 година по т.дело № 154/2010 година.

С оглед на изложеното съдът счита, че по делото ищеца при условията на пълно и главно доказване ангажира доказателства за наличие на първата кумулативна предпоставка за уважаване на иска-наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по сключен устен договор за строителство от м.април 2017г. Още повече, че видно от приложения отговор на исковата молба ответникът оспорва искът за заплащане на труда за извършените СМР-та само по размер.

Задължението за плащане по договор за изработка става изискуемо след приемане на извършената работа-чл.264ал.1 ЗЗД. Работата се счита приета, ако възложителя при приемането ѝ не направи възражения за неправилно изпълнение. Възложителят не дължи възнаграждение, когато извършената работа не съответствува на възложената. Ищецът не представя като доказателства за извършените СМР писмени доказателства, но от показанията на разпитаните по делото свидетели се установява безспорно, че работата е приета от възложителя, като същия не е направил никакви възражения относно некачествено изпълнение. Този извод се потвърждава и от заключението на съдебно-техническата експертиза с вещо лице Е. М., от което се установява, че въз основа на направената проверка експерта е констатирал, че описаните в исковата молба СМР-та са извършени в имота на ответника изцяло, като по мнение на експерта, всички работи са извършени с обичайното качество, а уговореното възнаграждение между страните отговаря на обичайните цени, искани от свободно практикуващите майстори за труд в района.

Основните задължения на възложителя са да заплати уговореното възнаграждение и да приеме извършената работа. Възложителят е длъжен да плати възнаграждение на изпълнителя, ако то е уговорено в договора за строителство и ако извършената работа е надлежно приета. Възнаграждението трябва да се договори изрично, тъй като е елемент от същественото, задължително съдържание на договора. Договорът за изработка е винаги възмезден. Съдебната практика е приела, че договорът за изработка е действителен, макар в него да не е фиксирана твърда цена на възложените работи, ако стойността им е посочена по прогнозни цени/Решение №402/2000год. по Г.д. №1307/1999год. на ВГО на ВКС/. Ако възнаграждението е уговорено по прогнозни цени, то се установява при приемане на работата. Следователно в този момент то става изискуемо, защото тогава е възможно да се определи окончателния му размер. Ето защо съдът намира, че са налице и останалите предпоставки на чл.266ал.1 ЗЗД-от събраните по делото доказателства се установява, че ответникът е приел извършените СМР, тъй като е влязъл във фактическа власт на изработеното. Приемането на

извършената работа не е само право, но и задължение на възложителят-чл.264ал.1 ЗЗД. При приемането възложителят е длъжен да прегледа работата и да направи възражения за допуснатите недостатъци или отклонения от поръчката, освен ако изпълнителят е знаел за тях. Следователно, законът го задължава да направи такива възражения, освен ако се касае до недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане и се появят по късно. Сроковете за упражняване на такива възражения са посочени в чл.265ал.3 ЗЗД-шест месеца, а при строителните работи-пет години. Приемането на извършената работа обхваща два момента: първо-фактическо получаване на изработеното и второ-признанието, че изработеното съответствува на поръчаното.

От заключението на вещото лице М., изготвено по допуснатото по реда на чл.207 от ГПК обезпечително производство безспорно се установи, че описаните и оценени от експерта СМР-та към датата на експертизата са били завършени. До същите изводи е стигнало и вещото лице П. В. при изготвяне на заключение по допуснатата в исковото производство експертиза, но съдът намира, че същата не следва да се кредитира с доверие, тъй като от една страна изготвеното заключение е в период почти пет години след процесния, а от друга, към момента на изготвяне на заключението имотът е бил продаден на трето лице и по делото липсват доказателства дали и какви допълнителни дейности са извършвани в обекта. Настоящият състав счита, че следва да кредитира с доверие заключението на в.л.М., тъй като заключението е изготвено в период, непосредствено след процесния ремонт и отразява вярно действителното фактическо положение. В тази връзка е важно да се отбележи, че производството по чл. 207 ГПК, по своята същност има несамостоятелен и привременен характер, тоест то е способ за предварително събиране на доказателства преди започване на същинския исков процес, създаден е с цел да осуети възможността в резултат на недобросъвестно поведение на противна страна или в резултат на действието на обективни фактори определено доказателствено средство да бъде загубено или унищожено, или да се затрудни неговото по-нататъшно събиране.

От заявеното от вещото лице, при изслушването му в с.з. на 12.05.2022г., се установи, че на 10.07.2018 г. експерта е посетил процесния обект – апартамент „... Направила съм в присъствие и на двете страни подробни замервания на това, което в момента е извършено....Страните бяха лично там на самото замерване в апартамента. Всяка квадратура аз съм мерила с електронен лазерен далекоммер, на който се появява цифра и аз преди да я запиша я показвам на страните. Ето ги размерите където съм ги записала и където, в момента никой не е възразил на моите замервания.....“. Вещото лице в табличен вид е посочило видовете СМР, които е оценявало, като коректно е отразило в графа „забележка“, видовете СМР-та, които представляват „скрита работа“ и не е успяло да измери, а именно: ред 6,7,10,17,18,20,29 и 30 на стойност 285.68 лева, както и тези, по които експерта няма нужните компетенции, а именно: ред

8,9,28,37,41,42,47,48,53 и 54 на стойност 783.00 лева, т.е. общо 1068.68 лева. От заявеното от в.л.М. в открито с.з. на 12.05.2022г. становище се установява, че по време на огледа страните са присъствали и никой не е направил възражения за това което измерва и отчита, единствено си спомня за възражение от страна на ответника С., че нещо в кухненския бокс било криво изпълнено и трудно е било монтирано „...Това си спомням, но нямам записано на огледа това възражение....“, т.е. към датата на експертизата, не са констатирани недостатъци. Ищецът-изпълнител по договора за строителство носи тежестта на докаже, че работата е приета, от който момент съобразно чл.266,ал.1 от ЗЗД настъпва изискуемостта на вземането му за заплащане на възнаграждение. Липсата на възражение при приемането както по отношение на количеството, така и относно качеството се приравнява на признание за съответствие и има за последица прилагането на регламентираната с чл. 264, ал. 3 от ЗЗД презумпция за приемане на изработеното. **Одобряването на работата обуславя невъзможност на поръчващия да реализира отговорността на изпълнителя по чл. 265. ал. 1 от ЗЗД в по-късен момент** като иска поправянето ѝ в даден от него подходящ срок без заплащане; заплащане на разходите, необходими за поправката, или да претендира за съответно намаление на възнаграждението.

От показанията на св. М., се установява, че размера на договореното между страните възнаграждение за труд е било 4700.00 лева, като не се оспорва, че ответникът авансово е заплатил 1500.лева /веднъж 500.00 лева и веднъж 1000.00. /, т.е. остават дължими 3200.00 лева, в който размер се явява исковата претенция. Този размер е в съответствие и с установеното от в.л. М. в изготвеното заключение, съобразно установените реално изпълнени дейности от ищеца в процесното жилище. В тази връзка следва да се отбележи, че използвания от в.л. М. сравнителен метод за определяне на обичайната цена на труда, чрез съпоставка на данните от СЕК и оферти на строителни фирми се явява съответстващ в най-пълна степен на сключваните при условия на конкуренция и свободно договаряне отношения, отчитайки и географските и икономическите особености на региона, респективно обичайната цена на труда за даденото място, печалбата на изпълнителя и др.

От претендираното възнаграждение в размер на 3200 лева, настоящият състав счита, че следва да бъде приспадната сумата от 1068.68 лева, представляваща посочените в заключението на в.л. М. в табличен вид СМР-та, които вещото лице не е успяло да измери /скрита работа/ или за изчисляването на които не е имало необходимите компетенции.

Изложените аргументи мотивират съдът да приеме, че ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 2131.32 лева, представляваща дължимо възнаграждение за труд.

Неоснователни са възраженията на ответната страна, направени с отговора на исковата молба и поддържани в хода на производството и в представената писмена защита, че изпълнените от ищеца дейности в процесния апартамент не са с обичайното качество. От заключението на вещото лице по

допуснатата СТЕ се установява, че работите са изпълнени с обичайното качество и са на обичайните за онзи момент цени.

По делото не бяха доказани и следващите защитни възражения на ответникът, че в качеството си на възложител не е одобрил и приел извършената работа. От показанията на св. Д. и св. М. се установи, че работата е приета от приятелката на ответника, тъй като последния е бил в чужбина, като в подкрепа на този извод се явява и обстоятелството, че ответникът е боядисвал изработеното от ищеца, без да извършва каквито и да е поправки. От заявеното от в.л. М. в съдебно заседание се установи, че при извършения от нея оглед, ответникът не е правил възражения. По делото липсват писмени документи, които да удостоверяват предаване и приемане на извършените СМР-та. В съдебната практика и задължителната такава по реда на чл.290 ГПК е възприето становището, че извършената работа по договор за изработка може и да не е приета изрично/със съставен писмен акт, подписан от възложителя/и че са достатъчни и конклюдентни действия за това от страна на възложителя. Безспорно се установи от разпита на допуснатите пред настоящата инстанция свидетели, че ответникът е приел извършената работа и е нямал забележки по отношение на качеството на последната. Изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза с вещо лице Е. М. също дава заключение, че на място СМР-та са изпълнени, без отклонения от възложеното. От показанията на свид. Д. се установява, че не е бил нает от ответникът „...за да поправи работата на ищеца...“. Свидетеля Б. сочи, че е монтирал кухненското обзавеждане, като се е наложило да прави корекции в самите мебели, но добросъвестно обясни, че размерите за мебелите са взети преди завършването на СМР, т.е. не твърди неточно изпълнение в работата на ищеца. По отношение на възражението за некачествено изпълнение на теракотата в кухненския бокс от показанията на свид. М. установява, че ищецът е предупредил ответника, че изработването на теракотата на едно ниво с дървеното дюшеме в трапезарията би довело до неравност, но ответникът е одобрил именно този начин. Ищецът е изпълнил задължението си по чл. 260, ал. 1 ЗЗД, поради което не следва да му е вменява и носи отговорност.

От горните обстоятелства, съдът прави извода, че ответникът е влязъл във фактическа власт, като липсват доказателства за направени възражения за некачествено изпълнение на процесните СМР-та след тяхното извършване. Изложеното води на извода, че изработеното е прието от възложителя, чрез конклюдентни действия.

Остана недоказано и следващото защитно възражение на ответната страна, че сключеният между страните договор за изработка е бил обвързан със срок, който бил съществено условие, тъй като желал да отдаде имота под наем през септември 2017 г. Страната не е ангажирала доказателства в тази връзка, а събраните в хода на процеса гласни доказателства се явяват в противоречие с твърдяното, тъй като самият свидетел на ответната страна – Б. заяви, че ответникът искал „...да влезе в жилището до Нова година, за да

Съгласно практиката на съдилищата, когато исковата претенция е частично уважена и се претендира присъждане на разноски както от ищеца така и от ответника, съдът след като определи по отделно какъв размер разноски следва да присъди на ищеца съразмерно на уважената част от исковете, респективно размера на разноските които се следват на ответника с оглед отхвърлената част от исковете, следва задължително да извърши компенсация, при което да установи кой на кого дължи разноски и съответно да ги присъди.

На основание чл.78 ГПК и по компенсация С. С. С. следва да заплати на И. Д. Й. сумата от 321.68 /триста двадесет и един лев и шестдесет и осем стотинки/ лева, разноски по делото.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. С. С. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Троян, ул. „Ш.“ № 4, ет.4 ДА ЗАПЛАТИ НА И. Д. Й. ЕГН *****, адрес: гр. Троян, ул. Х.Б. № 133, бл. „К.“ вх. В, ет. 1, ап. 1 сумата от 2131.32/ две хиляди сто тридесет и един лева и тридесет и две стотинки/лева, представляваща дължимо и незаплатено възнаграждение въз основа на устен договор за извършени строително-ремонтни дейности в апартамент, находящ се в гр. Троян, ул. „Ш.“ № 4, ет. 4, ап. 5, в едно със законната лихва, считано от 02.12.2021г. за в бъдеще, до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, като за разликата до пълният предявен размер от 3200.00/три хиляди и двеста/ лева като неоснователен и недоказан отхвърля.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ГПК и по компенсация, С. С. С. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Троян, ул. „Ш.“ № 4, ет.4 ДА ЗАПЛАТИ НА И. Д. Й. ЕГН *****, адрес: гр. Троян, ул. Х.Б. № 133, бл. „К.“ вх. В, ет. 1, ап. 1 сумата от 321.68 /триста двадесет и един лев и шестдесет и осем стотинки/ лева, разноски съобразно уважената/отхвърлена част на иска

Решението подлежи на обжалване пред Ловешки окръжен съд в 2 седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Троян: _____